Р Е Ш Е Н И Е
№ 2822

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора ТАФРОВ, като разгледа дело номер **1951** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], универсален правоприемник на [фирма] срещу Решение от 11.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 2753/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2305763/29.11.2012г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда"-Софийска област. С последното на касатора в качеството му на работодател, на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.415, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл.402, ал.2 във вр. с чл.415, ал.2 КТ.

Недоволен от решението касаторът моли за отмяната му с доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила, съставляващи касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърдението за допуснати нарушения на процесуалните правила касаторът обосновава с това, че наказателното постановление е издадено без да се предхожда от съставянето на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, който се появява за пръв път в кориците на делото, което според касатора води до ограничаване на правото му на защита. На следващо място счита, че материалният

закон не е приложен правилно, тъй като не е осъществен състава на нарушението по чл.402, ал.2 във вр. с чл.415, ал.2 КТ. Дружеството оказало съдействие на длъжностните лица като в отговор на връчените призовки и покани на 24.07.2012г. упълномощено за целта лице се е явило в служебните помещения на административния орган.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда”-Софийска област, не ангажира становище по жалбата.

Страните, редовно и своевременно призовани за датата на съдебното заседание, не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

По делото от фактическа страна е установено, че Б. Б. сезирал на 06.07.2012г. органите на Дирекция „Инспекция по труда”-Софийска област с твърдения, че управителя на дружеството касатор отказва да подпечата трудовата му книжка. На 24.07.2012г. от служители на дирекцията била извършена проверка в офиса на [фирма], находящ се в [населено място] на [улица]. В хода на проверката била връчена на упълномощено лице призовка по чл.47, ал.1 АПК, с която се призовава управителя на дружеството или негов упълномощен представител да се яви в сградата на Д.-Софийска област на 27.07.2012г. за даване на сведения, като при явяването следвало да бъдат представени и следните документи: трудовото досие на Б. Б., разплащателна ведомост от момента на възникване на трудовото правоотношение между [фирма] и Б. Б., както и дневник на трудовите книжки, отразяващ движението на трудовите книжки през 2007г.

В писмено уведомление с вх.№0092-8738/31.07.2012г. депозирано в Д. Софийска област от [фирма], чрез лицето М. Б., се посочвало, че явяването на представител на дружеството в сградата на инспекцията било безпредметно, тъй като на "новия управител и собственик на дружеството" [фирма] не са били предавани изисканите от контролните органи документи.

На 02.08.2012г. било изпратено от Д. Софийска област до [фирма] писмо изх. №0092-8849, в което се посочвало, че от направена справка от служители на инспекцията в електронния регистър на ТД на НАП било установено, че имало вписани уведомления за сключени трудови договори, с които в дружеството са назначавани работници и служители, поради което следвало да се представят изисканите документи.

На 29.08.2012 г. срещу [фирма] бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-2305763, за това, че към дата 27.07.2012г. управител на дружеството жалбоподател или упълномощен представител не са се явили, за да предоставят сведения и документи във връзка с образувано административно производство и извършване на контрол по спазване на трудовото законодателство.

АУАН № 23-2305763/29.08.2012г. с писмо изх.№0092-9976/31.08.2012г. бил изпратен на кмета на район "Л."-СО за връчването му на [фирма].
До [фирма] от районната администрация на район "Л."-СО била изпратена покана рег.№04-00-88/11.09.2012г. за явяване в район "Л."-СО на управителя на дружеството или упълномощен представител за връчване на АУАН № 23-2305763/29.08.2012г. Поканата била върната в район "Л."-СО с отбелязване на обратната разписка, че получателят се е преместил на друг адрес.
На 02.11.2012г. на таблото за обявления в Д. Софийска област, както и на интернет страницата на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" било поставено съобщение за съставения срещу [фирма] АУАН № 23-2305763/29.08.2012г.
Въз основа на АУАН и административнонаказателната преписка на 29.11.2012г. от директорът на Д. Софийска област било издадено атакуваното наказателно постановление № 23-2305763, с което при идентичност на фактическата обстановка, изложена в АУАН, на жалбоподателя [фирма], в качеството му на работодател за нарушение на чл.402, ал.2 вр. с чл.415, ал.2 КТ, била наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева на основание чл.416 ал.5, вр. чл.415,ал.2 КТ.
При така установеното от фактическа страна районният съд направил извод, че АУАН и наказателното постановление са съставени и издадени от компетентни органи. В хода на административнонаказателното производство не били допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на производството, ограничаващи правото на защита на нарушителя и обуславящи отмяната на наказателното постановление. Приел, че АУАН е връчен на нарушителя при условията на чл.416, ал.4 вр. с чл.416, ал.3 КТ, както и че правилно е приложен материалния закон и потвърдил наказателното постановление.
Така постановеното решение е правилно.
Съдът намира за неоснователно твърдението на касатора, че издаденото наказателно постановление не се е предхождало от съставянето на АУАН, връчен по надлежен ред на санкционираното дружество. Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН № 23-2305763 от 29.08.2012г., приложен по делото с административнонаказателната преписка. Не отговаря на фактите по делото и твърдението на касатора, че актът не му е предявен. По делото са налични достатъчни по обем доказателства, от които е видно, че актът е изпратен на районната администрация за предявяването и подписването му от представител на дружеството. След връщане на обратната разписка с отметка, че адресатът се е преместил на друг адрес, АУАН е връчен по правилата на чл.416, ал.3 КТ, а именно чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган по чл.399, 400 и 401 КТ. Съгласно ал.4 на същата разпоредба в случаите по ал.3, изречение второ /в случаите на съобщаване чрез поставяне на съобщаване/ актът за установяване на административно нарушение се смята за връчен след изтичане на 7-дневен срок от поставянето на съобщението. Поради това съдът намира, че не е налице твърдяното от касатора нарушение на процесуалните правила.
Съдът споделя изцяло доводите на въззивната инстанция относно приложението на материалния закон. Административнонаказателната отговорност на дружеството касатор е ангажирана за нарушение на чл.402, ал.2 вр. с чл.415,ал.2 КТ. Цитираната разпоредба вменява правило за поведение, задължаващо работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите да оказват съдействие

на контролните органи при изпълнение на техните функции. От събраните в хода на делото доказателства се установява по несъмнен начин, че по повод на жалба на Б. Б. в Д. Софийска област е била образувана проверка по спазване на трудовото законодателство [фирма], като във връзка с тази проверка контролните органи на инспекцията са връчили призовката по чл.47, ал.1 АПК на упълномощено лице на дружеството жалбоподател, с която се задължава управителя или упълномощен представител на процесното дружество да се яви в сградата на Д. Софийска област на 27.07.2012г. за даване на сведения и представяне на документи. На посочената дата в сградата на инспекцията не се е явил представител на дружеството, не са били представени и изисканите с призовката по чл.47, ал.1 АПК документи.

Съгласно чл.402, ал.1, т.2 КТ контролните органи в рамките на своята компетентност имат право да изискват от работодателя, съответно от органа по назначаването обяснения, сведения и представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола. Неявяването на представител на [фирма] на 27.07.2012г. в сградата на Д. Софийска област, за да даде необходимите сведения, респективно да представи документи, свързани със започналата проверка, препятства контролните органи при осъществяване на техните функции. Твърдението, че изисканите документи с призовката по чл.47, ал.1 АПК не са били предадени на новия управител и собственик на дружеството не освобождава от задължение представител на [фирма] да се яви в сградата на Д. Софийска област и да съдейства на контролните органи за изясняване на обстоятелства, свързани със започналата проверка. Още повече, че от контролните органи е констатирано сключване на договори, за които по установения ред са изпратени уведомления до ТД на НАП, което опровергава изложените твърдения за невъзможност за предоставяне на информацията и сочи по-скоро на препятстване на контролните органи да упражнят правомощията си.

Предвид това, съдът в настоящия му състав намира, че оспорващото дружество в качеството му на работодател е осъществило състава на нарушението по чл.402, ал.2 КТ, за което правилно е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева на основание чл.415, ал.2 КТ.

Като е достигнала до същия извод, въззивната инстанция е постановила решение, което не страда от пороци, съставляващи касационни отменителни основания по см. на чл.348, ал.1 НПК и следва поради това да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав по НАХД № 2753 по описа за 2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.